

Nyhedsbrev nr. 7/2017

Arbejdsmiljøklagenævnets nyhedsbrev indeholder resume af 8 udvalgte sager af almen eller principiel interesse, som nævnet afgjorde i august 2017.

Afgørelserne vil kunne læses i deres helhed i Retsinformation.

Afgørelserne kan søges frem på retsinformation.dk under søgekriteriet: "Ressortministeriets journalnummer": Brug journalnumrene, der står her i nyhedsbrevet under den enkelte afgørelse.

Indhold

 Lov om arbejdsmiljø.....	 1
Sag nr. 1: Hjemvisning af påbud om at sikre, at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder	1
Sag nr. 2: Uklarhed om partshøring medførte ikke at et påbud om at anvende tekniske hjælpemidler ved løft af 33 kg tunge fliser var ugyldigt	3
Sag nr. 3: Fastholdelse af påbud om at sikre mod at styrte 3,5 meter ned fra et borehoved i en tunnel	6
Sag nr. 4: Hjemvisning af påbud om at sikre forsvarlige løft af skiltefodder trods Arbejdstilsynet havde foretaget en tilstrækkelig partshøring	7
Sag nr. 5: Fastholdelse af påbud om at sikre at hudkontakt med epoxymaling undgås ved korrekt tilrettelæggelse og udførelse af arbejdet.....	10
Sag nr. 6: Fastholdelse af påbud om at iværksætte nødvendig psykisk førstehjælp efter traumatiske hændelser i forbindelse med, at en trailercontainer havarerede	11
Sag nr. 7: Fastholdelse af et påbud om at sikre brug af egnede tekniske hjælpemidler ved løft af 20 – 26 kg tunge postpakker	13
Sag nr. 8: Fastholdelse af et påbud om at bruge egnede personlige værnemidler, som giver den tilsigtede beskyttelse af hænderne ved rengøringsarbejde.....	14

Lov om arbejdsmiljø

Sag nr. 1: Hjemvisning af påbud om at sikre, at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste et påbud om at sikre, at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder, idet det var uklart, hvad der har givet påbud om, da påbuddet efter sin ordlyd drejer sig om, at det skal sikres "at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder", hvilket er et metodepåbud, som der ikke er hjemmel til at kræve, når det er oplyst, at alle på arbejdsstedet i en faresituation kan komme i sikkerhed i det fri.

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg på et bocenter, hvor alle beboere har en alvorlig psykisk diagnose og kan være psykotiske, forpinte og høre stemmer, som fortæller dem, at de skal slå nogen ihjel. En del af beboerne er domsanbragte, og der er beboere med misbrug af stoffer og/eller alkohol i alle husene på bostedet.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at beboernes reaktionsmønster kan være meget uforudsigeligt på grund af deres psykotiske tilstand. De ansatte og ledelsen oplyste til Arbejdstilsynet, at beboerne kan ændre adfærd pludselig og "ud af det blå".

Arbejdstilsynet fik oplyst, at der havde været en episode, hvor en beboer havde sparket en dør ind med flere voldsomme spark, og lederen oplyste under besøget, at det er muligt at bryde dørene til medicinrum og kontorer ned, da døren og dørkarmen kan flække.

Ledelsen oplyste videre, at ind- og udgangsdørene i henholdsvis medicinrum og kontorerne har samme beskaffenhed som den dør, der blev sparket ind med flere voldsomme spark.

Ledelsen oplyste telefonisk efter besøget, at flere døre er blevet skiftet til forstærkede døre, og det er planlagt at udskifte alle døre, således at der vil være forstærkede døre i alle kontorer og medicinrum.

Virksomheden oplyste, at der på tilsynsbesøget var indsat 13 af i alt 31 bestilte nye og forstærkede døre til forskellige kontorer og medicinrum samt andre rum som personalet kan søge tilflugt i under kritiske situationer. Det har først været muligt at opsætte de resterende døre af håndværkere senere.

Arbejdstilsynet traf på den baggrund påbud om, at virksomheden skulle sikre, at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder.

Virksomheden klagede over påbuddet og oplyste, at der på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg var vinduer i alle disse rum i alle huse i stueplan. Disse vinduer kan åbnes og benyttes som mulig flugtvej fra lokalerne.

Virksomheden oplyste videre, at der er flugtveje i alle lokaler, hvor de ansatte opholder sig. Alle rum er i stueetagen, og alle har vinduer ud til det fri. Rummene er indrettet, så der er nem adgang til vinduer eller døre. Vinduerne lever op til kravene som brandåbning. En del af rummene har flere døre ind til rummet og dermed flere flugtmuligheder.

Regler

Det fremgår af § 42, stk. 1, at arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Det fremgår § 16, i Arbejdstilsynets bekendtgørelse om faste arbejdssteders indretning, at afhængig af arbejdets art og forholdene i øvrigt skal der være et tilstrækkeligt antal flugtveje og nødudgange af en sådan udformning, dimension og placering, at der er en betryggende mulighed for, at alle på arbejdsstedet i en faresituation kan komme i sikkerhed i det fri eller til et sikkerhedsområde.

Såfremt det af sikkerhedsmæssige grunde er påkrævet, skal nødudgangsdøre eller -porte åbne i flugtretningen og skal kunne åbnes på en nem og sikker måde uden brug af nøgle og må ikke være forsynet med skyde- og drejedøre.

Flugtveje og nødudgange skal holdes frit passable.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om at sikre, at kontorer og medicinrum på centeret kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder, idet nævnet fandt det uklart, hvad Arbejdstilsynet har givet påbud om.

Nævnet lagde herved vægt på, at Arbejdstilsynets påbud efter sin ordlyd drejer sig om, at det skal sikres "at kontorer og medicinrum kan anvendes som forsvarlige sikkerhedsområder", hvilket har karakter af et metodepåbud.

Nævnet lagde herved vægt på, at der ikke efter reglerne om faste arbejdssteders indretning, som Arbejdstilsynet har henvist til i afgørelsen, kan stilles krav om, at kontorer og medicinrum skal indrettes som sikkerhedsområder, hvis alle på arbejdsstedet i en faresituation kan komme i sikkerhed i det fri.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet ikke havde beskrevet de fysiske forhold vedrørende flugtveje og nødudgange på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg.

Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der mangler oplysninger om antal flugtveje og nødudgange, samt at der mangler oplysninger om eventuelle flugtveje og nødudganges placeringer i husene.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet ikke havde forholdt sig til oplysningerne fra virksomheden om, at der er flugtveje i alle lokaler, hvor de ansatte opholder sig, og at alle lokaler er i stueplan har vinduer, der kan åbnes ud til det fri. Desuden er rummene indrettet, så der er nem adgang til vinduer eller døre, og en del rum har flere døre og dermed flere flugtmuligheder.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn (**j.nr. 2016-6030-67264**).

Sag nr. 2: Uklarhed om partshøring medførte ikke at et påbud om at anvende tekniske hjælpemidler ved løft af 33 kg tunge fliser var ugyldigt

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt ikke Arbejdstilsynets afgørelse ugyldig, selvom det var uklart, om der er foretaget en tilstrækkelig partshøring og fastholdt påbud om straks skulle sikre, at de ansatte bruger egnede tekniske hjælpemidler til at løfte fliser.

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg på en materielgård, hvor Arbejdstilsynet fik beskrevet/vist, hvordan de ansatte i forbindelse med etablering af busskure arbejdede med løft af fliser.

Arbejdstilsynet besøgte arbejdsstedet, hvor der på tidspunktet for Arbejdstilsynets besøg var blevet udlagt 14 fliser ved siden af et buskur. Der var syv fliser på en palle. Fliserne vejede 33 kg og målte 60 cm i længden, 30 cm i bredden og 8 cm i højden.

De ansatte demonstrerede, hvordan løftearbejdet blev udført uden løft af fliser. Arbejdstilsynet konstaterede i den forbindelse, at de ansatte løftede i $\frac{3}{4}$ arms rækkeafstand og under knæhøjde i forbindelse med optagning af fliser fra palle og afsætning af fliser på terræn.

Der blev løftet med foroverbøjet ryg i forbindelse med optagning af fliser fra palle og afsætning af fliser på terræn. De ansatte havde en manuelt betjent løftevogn til rådighed.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at 2 ansatte løftede fliser sammen. De løftede fra palle placeret på terræn i højder fra 15-42 cm over terræn og ned på terræn.

Den manuelle løftevogn, som var til rådighed for de ansatte, kunne ikke samle fliserne op, når fliserne var placeret på pallen, hvorfor det var nødvendigt at løfte fliserne manuelt ned på terrænet først.

Der var blevet lagt 21 fliser ud ved 22 buskure, og der var på besøgsdagen udlagt yderligere 14 fliser.

Arbejdstilsynet fik ydermere oplyst, at enheden var i besiddelse af vakuumløfteudstyr til at løfte fliser med, men at det ikke blev anvendt til løft af fliser ved buskurene, fordi det blev brugt til andre opgaver.

Arbejdstilsynet fik endelig oplyst, at løftearbejdet er en del af de ansattes sædvanlige arbejdsopgaver.

Arbejdstilsynet afgav på den baggrund påbud om at sikre, at de ansatte bruger egnede tekniske hjælpemidler, når de løfter fliser.

Virksomheden klagede over påbuddet og anførte, at Arbejdstilsynets beslutningsgrundlag ikke har været sendt i skriftlig høring. Det er ikke korrekt, som Arbejdstilsynet har anført i afgørelsen, at virksomhedens daglige sikkerhedsleder og virksomhedens sikkerhedskordinator deltog i tilsynet "on location". Ved tilsynet "on location" var Arbejdstilsynet ledsaget af arbejdsmiljørepræsentanten fra det grønne område.

Arbejdstilsynet har i udtalelse til klagen oplyst, at "Det er korrekt, at sikkerhedskordinator og sikkerhedsleder ikke deltog "on location", men de deltog i det risikobaserede tilsyn. Det fremgår af beskrivelsen i påbuddet, at oplysningerne blev bekræftet af sikkerhedslederen.

Regler

Det fremgår af § 38, i arbejdsmiljøloven, at arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Det fremgår af § 6, i bekendtgørelsen om manuel håndtering, at egnede tekniske hjælpemidler skal bruges, når det er muligt og hensigtsmæssigt, og altid når den manuelle transport indebærer fare for sikkerhed eller sundhed.

Det fremgår af § 19, stk. 1, i forvaltningsloven, at kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse.

Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet vurderede, at Arbejdstilsynets afgørelse ikke er ugyldig, selvom det er uklart, om der er foretaget en tilstrækkelig partshøring forud for afgørelse.

Nævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud, således at virksomheden straks skulle sikre, at de ansatte bruger egnede tekniske hjælpemidler til at løfte fliser.

Nævnet vurderede, at det er uklart, om Arbejdstilsynet havde foretaget en tilstrækkelig høring af virksomhedens repræsentant på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg og lagde vægt på, at virksomheden havde oplyst, at der ikke deltog en ledelsesrepræsentant i Arbejdstilsynets tilsynsbesøg ved busskuret, hvor de ansatte demonstrerede, hvordan de løftede fliser fra en palle til terræn.

Nævnet lagde desuden vægt på, at Arbejdstilsynet har oplyst, at det er korrekt, at sikkerhedskoordinator og sikkerhedsleder fra virksomheden ikke deltog i tilsynsbesøget ved busskuret.

Nævnet vurderer imidlertid, at det ikke har haft væsentlig betydning for afgørelsens resultat, hvorvidt virksomhedens repræsentant havde mulighed for at forholde sig til sagens faktiske oplysninger på tilsynstidspunktet.

Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der ikke efterfølgende var fremkommet oplysninger, som hvis de havde foreligget, inden Arbejdstilsynet traf afgørelse, ville have medført et andet resultat.

Nævnet lagde hertil vægt på, at virksomheden har fået en fuldstændig beskrivelse af de faktiske forhold og en begrundelse for Arbejdstilsynets påbud i Arbejdstilsynets skriftlige afgørelse.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at virksomheden har haft mulighed for at komme med uddybende bemærkninger til sagen i forbindelse med klagen til Arbejdsmiljøklagenævnet.

Nævnet lagde ydermere vægt på, at der var tale om et arbejdsmiljøproblem, der kan efterkommes med det samme eller inden for en kortere periode, idet Arbejdstilsynet under tilsynsbesøget fik oplyst, at virksomheden var i besiddelse af vakuumløfteudstyr, som er egnet til at løfte fliser, der er placeret på pallen.

Vedrørende påbuddet om at der skal anvendes egnede tekniske hjælpemidler til løft af fliser vurderede nævnet, at det er muligt og hensigtsmæssigt at anvende egnede tekniske hjælpemidler til løft af fliser i forbindelse med etablering af busskure.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg var i besiddelse af vakuumløfteudstyr, som er egnet til at løfte fliser, der er placeret på pallen, men at det ikke blev anvendt på tilsynstidspunktet, da det blev brugt til andre opgaver.

Nævnet lagde desuden vægt på, at det er hensigtsmæssigt at anvende egnede tekniske hjælpemidler, idet Arbejdstilsynet under tilsynsbesøget konstaterede, at der var tale om, at to ansatte sammen løfter fliser på 33 kg i $\frac{3}{4}$ arms rækkeafstand med forværende faktorer i form af løft under knæhøjde og med foroverbøjet ryg ved optagning af fliser fra palle og afsætning af fliser på terræn.

Nævnets afgørelser blev truffet af et enigt nævn (**j.nr. 2017-6023- 05928 og 2017-6193-47121**).

Sag nr. 3: Fastholdelse af påbud om at sikre mod at styrte 3,5 meter ned fra et borehoved i en tunnel

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt et påbud om straks at skulle sikre mod nedstyrtning ved fronten af borehoved i tunnel, da en ansat arbejdede og færdedes i 3,5 meters højde 0-1 meter fra kanten af et borehoved, hvor der langs siden var åbenstående huller, og der ikke var etableret foranstaltninger til sikring mod nedstyrtning.

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg på en byggeplads i en tunnel og konstaterede, at en ansat færdedes og udførte arbejde på en borekonstruktion, som har åbenstående huller langs med siden. Den ansatte udførte arbejdet i cirka 3,5 meters højde, 0-1 meter fra kanten.

Arbejdstilsynet konstaterede endvidere, at der ikke var etableret kollektive sikkerhedsforanstaltninger i form af eksempelvis rækværker. Underlaget bestod af beton- og stålkanter samt opragende genstande af jern.

På den baggrund afgav Arbejdstilsynet påbud om straks at sikre mod nedstyrtning ved fronten af borehoved i tunnelen.

Regler

Det fremgår af § 38, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, at arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Det fremgår af § 37, i bekendtgørelsen om bygge- og anlægsarbejde, at ved arbejde og færdsel i og på bygninger og konstruktioner m.v., på arbejdsdæk, arbejdsplatforme, stilladser, adgangsveje o.l. samt i øvrigt, hvor der er risiko for nedstyrtning eller gennemstyrtning, skal der, hvor det er nødvendigt af hensyn til de beskæftigedes sikkerhed og sundhed, etableres kollektive sikkerhedsforanstaltninger, f.eks. rækværk, skærme eller net, der effektivt sikrer mod nedstyrtning eller gennemstyrtning.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud, således at virksomheden straks skulle sikre mod nedstyrtning ved fronten af borehoved i tunnel.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet under besøget konstaterede, at en ansat arbejdede og færdedes i 3,5 meters højde 0-1 meter fra kanten af et borehoved, hvor der langs siden var åbenstående huller.

Nævnet lagde desuden vægt på, at der ikke var etableret foranstaltninger til sikring mod nedstyrtning fra borehovedet, samt at der var vådt og fugtigt oppe på borehovedet, så den ansatte risikerede at glide og falde ned.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at underlaget ved borehovedet bestod af beton- og stålkanter samt opragende genstande af jern, som der var risiko for at den ansatte ville ramme ved et fald fra borehovedet.

Nævnets afgørelser blev truffet af et enigt nævn (**j.nr. 2017-6020-08486**).

Sag nr. 4: Hjemvisning af påbud om at sikre forsvarlige løft af skiltefødder trods Arbejdstilsynet havde foretaget en tilstrækkelig parts-høring

Arbejdsmiljøklagenævnet vurderede, at Arbejdstilsynet havde foretaget en tilstrækkelig partshøring af en virksomhed, men hjemviste påbud om straks at sikre, at arbejdet med løft af skiltefødder planlægges, tilrettelægges og udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, da virksomheden havde præciseret, at det alene var små skiltefødder med en vægt på under 9 kg, der kan blive håndteret som enkeltmandsløft.

Arbejdstilsynet var på tilsynsbesøg hos en virksomhed og fik under besøget vist, hvordan de ansatte på virksomheden og på midlertidige arbejdspladser arbejdede med løft af skiltefødder.

Skiltefødderne blev anvendt til at skilte ved og omkring de midlertidige arbejdssteder fx ved græssslåning i vejsider og helleanlæg eller i forbindelse med fældning/beskæring af træer på offentlige arealer.

Arbejdstilsynet konstaterede, at skiltefødde vejede 25 og 30 kg og målte L 77cm x B 40 cm x H 12 cm.

Arbejdstilsynet konstaterede desuden, at skiltefødde, når de stod på virksomheden, var placeret på paller i højde på op til 103 cm over terræn. En ansat demonstrerede, hvordan løft af skiltefødde foregik uden at løfte skiltefødde. Virksomhedens sikkerhedsleder og sikkerhedskordinator var til stede under demonstrationen.

Arbejdstilsynet konstaterede i den forbindelse, at den ansatte løftede i $\frac{3}{4}$ arms rækkeafstand, og at den ansatte løftede under knæhøjde i forbindelse med optagning af skiltefødde fra de nederste lag på pallen, samt under optagning af skiltefødde fra terræn ved de midlertidige arbejdspladser med foroverbøjet ryg i forbindelse med optagning af skiltefødde fra de nederste lag på pallen, samt under optagning af skiltefødde fra terræn ved de midlertidige arbejdspladser.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at en ansat løftede skiltefødde. På virksomheden løftede den ansatte fra palle, placeret på terræn i højder fra 15-103 cm over terræn til lad på en bil i en højde på 92 cm over terræn.

Arbejdstilsynet fik videre oplyst, at der ikke var tekniske hjælpemidler til rådighed for den ansatte, samt at løftarbejdet er en del af den ansattes sædvanlige arbejdsopgaver.

Det fremgik af Arbejdstilsynets afgørelse, at Arbejdstilsynet fik oplysningerne bekræftet af sikkerhedslederen, som var til stede under demonstrationen.

På den baggrund afgav Arbejdstilsynet et påbud om straks at sikre, at arbejdet med løft af skiltefødde på Materielgård og midlertidige arbejdspladser planlægges, tilrettelægges og udføres, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Risikoen ved løft af skiltefødde skal undgås ved hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, herunder ved brug af tekniske hjælpemidler.

Virksomheden klagede over afgørelsen, samt over at Arbejdstilsynets beslutningsgrundlag ikke har været sendt i skriftlig høring.

Virksomheden anførte i klagen bl.a. ,at det ikke er korrekt, at skiltefødde håndteres som manuelle enmandsløft. Der bliver afhængig af opgavens art anvendt truck, rendegraver eller sækkevogn og rampe. I de situationer, hvor de tekniske hjælpemidler ikke kan benyttes, er der to personer om at løfte. Virksomheden præciserede, at det gælder for alle virksomhedens afdelinger.

Virksomheden oplyste desuden, at der er tre forskellige typer af skiltefødde, henholdsvis med en vægt på cirka 9 kg, 24 kg og 25 kg, og at det alene er de små skiltefødde med en vægt under 9 kg, der kan blive håndteret som enkeltmandsløft. De to typer af tunge skiltefødde bliver håndteret med brug af tekniske hjælpemidler eller løftes af to personer.

Regler

Det fremgår af § 38, i arbejdsmiljøloven, at arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Det fremgår af § 3, i bekendtgørelsen om manuel håndtering, at arbejde med manuel håndtering skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Manuel håndtering, der kan indebære risiko for sikkerhed eller sundhed, skal undgås ved hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, herunder anvendelse af tekniske hjælpemidler.

Det fremgår af § 19, stk. 1, i forvaltningsloven, at kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse.

Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet vurderede, at Arbejdstilsynet på tidspunktet for Arbejdstilsynets tilsynsbesøg har foretaget en tilstrækkelig partshøring af virksomheden.

Nævnet hjemviste Arbejdstilsynets påbud om straks at sikre, at arbejdet med løft af skiltefodder på virksomheden og midlertidige arbejdspladser planlægges, tilrettelægges og udføres, så det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Vedrørende partshøring lagde nævnet vægt på, at virksomhedens sikkerhedsleder og sikkerhedskoordinator var til stede under Arbejdstilsynets tilsynsbesøg og under demonstrationen af, hvordan skiltefodder bliver løftet, samt at de faktiske oplysninger fremgår af søgsrapporten, som blev sendt til virksomheden samme dag.

Nævnet lagde desuden vægt på, at virksomheden efterfølgende havde fået en fuldstændig beskrivelse af de faktiske forhold og en begrundelse for Arbejdstilsynets påbud i Arbejdstilsynets skriftlige afgørelse.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at arbejde med løft af skiltefodder, som ikke udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, er et alvorligt arbejdsmiljøproblem, som ikke kan afvente en forudgående høringsperiode, men skal løses med det samme.

Vedrørende Arbejdstilsynets påbud om løft af skiltefodder vurderede nævnet, at det er uklart, hvordan skiltefodder bliver håndteret på virksomheden og midlertidige arbejdssteder.

Nævnet lagde vægt på, at virksomheden v/ sikkerhedslederen, som var til stede under tilsynsbesøget og ifølge Arbejdstilsynets afgørelse har bekræftet sagens oplysninger, i klagen har bestridt, at skiltefødder håndteres som manuelle enmandsløft. Der bliver afhængig af opgavens art anvendt truck, rendegraver eller sækkevogn og rampe. I de situationer, hvor de tekniske hjælpemidler ikke kan benyttes, er der to personer om at løfte.

Nævnet lagde desuden vægt på, at kommunen har oplyst, at det er misvisende at angive skilteføddernes vægt til 25 og 30 kg, da der er tre forskellige typer af skiltefødder, som er i forskellige størrelser og vejer henholdsvis 8,880 kg, 24,520 kg og 25,735 kg.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at virksomheden havde præciseret, at det alene er de små skiltefødder med en vægt på under 9 kg, der kan blive håndteret som enkeltmandsløft. De to typer af tunge skiltefødder bliver håndteret med brug af tekniske hjælpemidler eller løftes af to personer.

Nævnet lagde ydermere vægt på, at der manglede oplysninger på sagen om, hvordan de små skiltefødder med en vægt på under 9 kg håndteres som enkeltmandsløft, samt hvordan de to typer af tunge skiltefødder håndteres som topersoners løft.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn (**j.nr. 2017-6023-13147 og 2017-6193-47329**).

Sag nr. 5: Fastholdelse af påbud om at sikre at hudkontakt med epoxymaling undgås ved korrekt tilrettelæggelse og udførelse af arbejdet

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt et påbud om at sikre, at hudkontakt med epoxymaling undgås ved korrekt tilrettelæggelse og udførelse af arbejdet, idet Arbejdstilsynet havde konstateret, at to ansatte, som lige var blevet færdige med at sprøjtemale en olietank med epoxymaling og skulle rengøre materiel og rydde op, havde epoxymaling på arbejdstøj og sko, samt uden på og inde i sikkerhedshjelmene, hvilket medfører, at de ansatte kan få hudkontakt med epoxymalingen.

Ved et tilsynsbesøg på en virksomhed konstaterede Arbejdstilsynet, at de ansatte lige var færdige med at sprøjtemale en olietank med epoxymaling, og de skulle til at rengøre materiel og rydde op.

Arbejdstilsynet konstaterede, at der blev arbejdet i almindeligt arbejdstøj og sko, anvendt sikkerhedshjelm og handsker. Der lå luftslanger og slanger til epoxysprøjtemaling på jorden mellem olietank og blandeområde.

Arbejdstilsynet konstaterede desuden, at de ansatte havde rester af epoxymaling på deres almindelige arbejdstøj og sko. De ansatte havde epoxymaling uden på og inden i sikkerhedshjelmene. Der var sprøjtemalet med epoxyproduktet SigmaGuard CSF 650, SigmaGuard CSF 650 hærder.

De ansatte oplyste, at det friskluftforsynede åndedrætsværn aftages ved udgang fra olietanken. Derefter tages straks en sikkerhedshjelm på. Det var et krav på byggepladsen, at sikkerhedshjelmene tages på med handsker, som havde været brugt under sprøjtemaling med epoxymaling inde i olietanken.

Ved arbejde udenfor olietanken i forbindelse med blandede processer, rengøring af materiel og oprydning anvendtes der ikke overtræksdragt og særlige arbejds sko.

På den baggrund afgav Arbejdstilsynet påbud om, at virksomheden straks skulle sikre, at hudkontakt med epoxymaling undgås ved korrekt tilrettelæggelse og udførelse af arbejdet.

Regler

Det fremgår af § 48, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, at stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, må kun fremstilles og anvendes ved arbejdsprocesser og -metoder, der effektivt sikrer de beskæftigede mod ulykker og sygdomme.

Det fremgår af § 5, i bekendtgørelsen om arbejde med stoffer og materialer (kemiske agenser), at arbejde med stoffer og materialer skal i alle led planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Unødig påvirkning fra stoffer og materialer skal undgås.

Arbejde med de i bilag 1-4 nævnte stoffer og materialer skal ske i overensstemmelse med de særlige krav i bilagene.

Det fremgår af bilag 3 om arbejde med epoxyharpikser og isocyanater, pkt. 8.1, at arbejdet skal tilrettelægges og udføres således, at hudkontakt undgås.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud til virksomheden om straks at sikre, at hudkontakt med epoxymaling undgås ved korrekt tilrettelæggelse og udførelse af arbejdet, idet nævnet vurderede, at arbejdet med epoxymaling på byggepladsen ved tilsynsbesøget ikke var planlagt og tilrettelagt således, at det kunne udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Nævnet lagde herved vægt på, at Arbejdstilsynet konstaterede, at to af virksomhedens ansatte lige var blevet færdige med at sprøjtemale en olietank med epoxymaling og skulle rengøre materiel og rydde op, og at der var epoxymaling på arbejdstøj og sko, samt uden på og inde i sikkerhedshjelmene, hvilket medfører, at de ansatte kan få hudkontakt med epoxymalingen.

Nævnets afgørelser blev truffet af et enigt nævn (**j.nr. 2017-6050-18258**).

Sag nr. 6: Fastholdelse af påbud om at iværksætte nødvendig psykisk førstehjælp efter traumatiske hændelser i forbindelse med, at en trailercontainer havarerede

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt et påbud om straks at iværksætte nødvendig førstehjælp efter traumatisk hændelse, hvor tanktrailer havarerede, da en ansat der havde været involveret i ulykken, hvor en tanktrailer havarerede, ikke havde fået fornøden psykisk førstehjælp.

Arbejdstilsynet besøgte en virksomhed, hvor en af virksomhedens tanktrailer dagen før var havareret. Tanken på traileren var styrtet ned, mens denne var løftet op via trailerens hydrauliksystem.

Chaufføren var ikke kommet fysisk til skade. Han stod umiddelbart op ad den faldende tank, idet betjeningsorganer var placeret ved førerhusets yderside. Der var svære materielle skader på tanktrailer og lastbil.

Arbejdstilsynet konstaterede, at den ansatte, som var involveret i uheldet, var mødt op på uheldsstedet dagen efter hændelsen. Han var tydeligt berørt af hændelsen, og Arbejdstilsynet fik oplyst, at virksomheden ikke havde iværksat tiltag til at yde psykisk førstehjælp til den ansatte.

Den ansatte, som var involveret i den traumatiske hændelse, havde forladt uheldsstedet på ulykkesdagen uden, at virksomheden havde sørget for, at den ansatte ikke kørte alene hjem i chokeret eller omtåget tilstand.

På den baggrund afgav Arbejdstilsynet påbud, hvorefter virksomheden straks skulle iværksætte nødvendig førstehjælp efter traumatisk hændelse, hvor en tanktrailer havarerede.

Regler

Det fremgår af § 38, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, at arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Det fremgår af § 23, i bekendtgørelsen om arbejdets udførelse, at arbejdsgiveren skal sørge for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger i virksomheden vedrørende førstehjælp under hensyn til arbejdets art og virksomhedens størrelse.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud til virksomheden om straks at iværksætte nødvendig førstehjælp efter traumatisk hændelse, hvor tanktrailer havarerede. Den psykiske førstehjælp skal dække alle ansatte, der direkte eller som vidne har været involveret i den traumatiske hændelse.

Nævnet lagde herved vægt på, at Arbejdstilsynet ved et tilsynsbesøg fik oplyst, at en ansat dagen før havde været involveret i en ulykke, hvor en tanktrailer havarerede, og at virksomheden på tilsynstidspunktet ikke havde truffet foranstaltninger for at sikre, at den ansatte fik fornøden psykisk førstehjælp.

Nævnet lagde endelig vægt på, at den ansatte, som på besøgstidspunktet dagen efter hændelsen var mødt op på uheldsstedet, var tydeligt berørt af hændelsen.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn (**j.nr. 2017-6020-18358**).

Sag nr. 7: Fastholdelse af et påbud om at sikre brug af egnede tekniske hjælpemidler ved løft af 20 – 26 kg tunge postpakker

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt et påbud om straks at sikre, at de ansatte bruger egnede tekniske hjælpemidler, når de løfter postpakker, der vejer mellem 20 og 26 kg, da håndteringen forgik i $\frac{3}{4}$ arms afstand, og der blev løftet med udstrakte arme og foroverbøjet ryg, og håndteringen foregik i uhensigtsmæssige arbejdsstillinger.

Arbejdstilsynet konstaterede ved et tilsynsbesøg, at der var én ansat, der løftede postpakker, der vejede mellem 20 og 26 kg/pr. stk., og at håndteringen forgik i $\frac{3}{4}$ arms afstand, idet medarbejderen løftede postpakker af varierende størrelse fra rullebur til rullevogn (hund) placeret udenfor rulleburet, og de tungeste pakker oftest var placeret nederst i rulleburet, hvorfor det var nødvendigt at række ned efter dem.

Der blev løftet med udstrakte arme og foroverbøjet ryg, når pakkerne blev lagt på rullevognen, der havde en læsehøjde på cirka 10 cm over gulvets niveau.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at løftearbejdet er en del af den ansattes sædvanlige arbejdsopgave. Omfanget af løftearbejdet var ca. 1,5 time om dagen, hvor den ansatte om morgenen tømte rullebure for postpakker og placerede disse på henholdsvis rullevogne og hylder alt efter størrelse.

Der blev i gennemsnit håndteret 250 forsendelser pr. arbejdsdag, hvoraf der gennemsnitligt var 10 pakker med en vægt på over 20 kg. Pakkerne blev håndteret flere gange ved tømming af bure, placering på hylder samt ved udlevering.

Arbejdstilsynet afgav på den baggrund et påbud til virksomheden om at sikre, at de ansatte bruger egnede tekniske hjælpemidler, når de løfter postpakker.

Regler

Det fremgår af § 38, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, at arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Det fremgår af § 3, i bekendtgørelsen om manuel håndtering, at arbejde med manuel håndtering skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Manuel håndtering, der kan indebære risiko for sikkerhed eller sundhed, skal undgås ved hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet, herunder anvendelse af tekniske hjælpemidler.

Det fremgår af § 6, i samme bekendtgørelse, at egnede tekniske hjælpemidler skal bruges, når det er muligt og hensigtsmæssigt, og altid når den manuelle transport indebærer fare for sikkerhed eller sundhed.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets afgørelse med strakspåbud om at sikre, at de ansatte bruger egnede tekniske hjælpemidler, når de løfter postpakker, idet et flertal af nævnets medlemmer vurderede, at arbejdet med løft af postpakker ikke blev udført sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Flertallet fandt, at der skal bruges egnede tekniske hjælpemidler.

Flertallet lagde vægt på, at en ansatte løftede postpakker, der vejede mellem 20 og 26 kg/pr. stk., og at håndteringen forgik i $\frac{3}{4}$ arms afstand, idet medarbejderen løftede postpakker af varierende størrelse fra rullebur til rullevogn (hund) placeret udenfor rulleburet, og de tungeste pakker oftest var placeret nederst i rulleburet, hvorfor det var nødvendigt at række ned efter dem.

Flertallet lagde desuden vægt på, at der blev løftet med udstrakte arme og foroverbøjet ryg, når pakkerne blev lagt på rullevognen, der havde en læsehøjde på ca. 10 cm over gulvets niveau.

Flertallet lagde endvidere vægt på, at håndteringen blev foretaget med forværende faktorer, idet håndteringen foregik i uhensigtsmæssige arbejdsstillinger, idet den ansatte løftede under knæhøjde, asymmetrisk med vrid i ryggen og med sidebøjning, samt med foroverbøjet ryg og med ulige vægtfordeling på ben.

Flertallet vurderede således, at der ved håndteringen af postpakker foretages løft, der på kortere og længere sigt ikke er sikkerheds- sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

Nævnets afgørelse blev truffet af et flertal på 6 ud af nævnets 11 stemmeberettigede medlemmer.

Mindretalsudtalelse: Et mindretal på 5 ud af nævnets 11 medlemmer fandt, at sagen burde have været afgjort efter § 3 i bekendtgørelse om manuel håndtering, da § 6 medfører metodepåbud, og det ikke er godtgjort, at problemet ikke kunne løses på anden måde. Ved at give et metodepåbud begrænses virksomhedens muligheder for at løse problemet. **(j.nr. 2017-6042-23958).**

Sag nr. 8: Fastholdelse af et påbud om at bruge egnede personlige værnemidler, som giver den tilsigtede beskyttelse af hænderne ved rengøringsarbejde

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt et påbud om, at der straks skulle anvendes egnede personlige værnemidler, som giver den tilsigtede beskyttelse ved rengøringsarbejde, da en ansat beskæftiget med rengøring, udførte rengøring med fiberklude og sæbevand uden brug af handsker.

Arbejdstilsynet foretog tilsynsbesøg hos en virksomhed og konstaterede, at der var en ansat beskæftiget med rengøring af beboernes stuer, og at den ansatte udførte rengøring med fiberklude og sæbevand uden brug af handsker.

Arbejdstilsynet fik oplyst, at den ansatte udførte rengøringsopgaver dagligt.

Arbejdstilsynet vurderede, at den ansatte udsættes for unødigt belastning af huden, da arbejde med mikrofiberklude uden brug af handsker medfører fysisk slid af huden og kan forårsage beskadigelse af hudbarrieren. Huden på hænderne kan derved udtørre, og der er risiko for, at den ansatte får eksem på hænderne.

Arbejdstilsynet traf på den baggrund afgørelse med påbud om, at personlige værnemidler i form af handsker bliver benyttet straks ved det pågældende arbejdes begyndelse og under hele dets udstrækning.

Virksomheden klagede over Arbejdstilsynets afgørelse.

Regler

Det fremgår af § 38, i arbejdsmiljøloven, at arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Det fremgår af § 3, i bekendtgørelsen om brug af personlige værnemidler, at hvis arbejdet ikke på anden måde kan planlægges, tilrettelægges og udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, må arbejdsgiveren kun lade arbejdet udføre, såfremt der anvendes personlige værnemidler.

Det fremgår af § 4, i samme bekendtgørelse, at arbejdsgiveren skal sørge for, at personlige værnemidler bliver benyttet straks ved det pågældende arbejdes begyndelse og under hele dets udstrækning.

Det fremgår af § 5, stk. 2, i samme bekendtgørelse, at arbejdsgiveren endvidere skal sørge for, at de anvendte personlige værnemidler til enhver tid yder den tilsigtede beskyttelse og ikke medfører unødige gener.

Afgørelse

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt Arbejdstilsynets påbud om, at der straks skal anvendes egnede personlige værnemidler, som giver den tilsigtede beskyttelse ved rengøringsarbejde, idet et flertal af nævnets medlemmer vurderede, at arbejdet med rengøring af stuer, ikke blev udført sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Nævnet lagde vægt på, at Arbejdstilsynet ved tilsynsbesøg konstaterede, at der i virksomheden var en ansat beskæftiget med rengøring, og at den ansatte udførte rengøring med fiberklude og sæbevand uden brug af handsker.

Nævnet lagde desuden vægt på, at mikrofiberkludenes særlige egenskaber består i, at de fjerner fedtstoffer fra de overflader, de er i berøring med. Når det naturlige hudfedt fjernes fra hænderne, udtørres de, og hudens barriereeffekt svækkes, hvorved huden bliver mere modtagelig for allergier og eksemer.

Arbejdsgiveren skal derfor sørge for, at personlige værnemidler, som giver den tilsigtede beskyttelse, bliver benyttet straks ved det pågældende arbejdes begyndelse og under hele

dets udstrækning, således at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Nævnets afgørelse blev truffet af et enigt nævn (**j.nr. 2017-6042-23958**).

Dette nyhedsbrev er udgivet af Arbejdsmiljøklagenævnets sekretariat.

Ansvarlig for nyhedsbrevet er chefkonsulent, souschef Erik Pohl, direkte tlf. 6189 7443.
